

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **M. F., X, X,**
zastoupeného Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem, Václavské
náměstí 808/66, 110 00 Praha 1,
proti
žalovanému: **Statutární město Plzeň, Městský obvod Plzeň 3,** Komise
pro projednávání přestupků, sady Pětatřicátníků 20/7, 301 00
Plzeň,
zastoupenému Mgr. Ing. Janou Krupičkovou, advokátkou,
Divadelní 2728/3a, 301 00 Plzeň,

o žalobě žalobce ze dne 11. 11. 2020 na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení
vedeném pod sp. zn. RP 1009/19 o přestupku proti veřejnému pořádku,

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení vedeném s žalobcem pod sp. zn. RP 1009/19 ve věci přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a to ve lhůtě 20 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 600 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ondřeje Fialy, advokáta.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 11. 2020, Krajskému soudu v Plzni doručenou téhož dne, domáhal, aby soud žalovanému uložil rozhodnout ve věci vedené pod č.j. UMO3/19173/20, sp. zn. RP 1009/19, a to v soudem stanovené lhůtě. V případě úspěchu ve věci se žalobce rovněž domáhal náhrady nákladů řízení.
2. Žalovaný vede proti žalobci (pod č.j. UMO3/19173/20, sp. zn. RP 1009/19) z moci úřední řízení o přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“). Žalobce měl za to, že žalovaný správní orgán je ve věci nečinný, a proto podal předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

[II] Žaloba

3. Žalobce uvedl, že mu byl dne 26. 5. 2020 doručen příkaz žalovaného ze dne 20. 5. 2020, č.j. UMO3/19173/20, kterým proti němu bylo ve smyslu § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), z moci úřední zahájeno řízení o přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích.
4. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.
5. S ohledem na marné uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí požádal žalobce dne 23. 10. 2020 nadřízený správní orgán podle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o uplatnění opatření proti nečinnosti.
6. Dne 11. 11. 2020 bylo žalobci oznámeno usnesení nadřízeného správního orgánu ze dne 11. 11. 2020, č.j. MMP/352379/20, sp. zn. SZ MMP/335817/20, jímž nadřízený správní orgán žádosti žalobce ze dne 23. 10. 2020 o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhověl, přestože v odůvodnění tohoto usnesení seznal, že ve věci nebyla dodržena lhůta pro vydání rozhodnutí.
7. Žalobce tak ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Ke dni podání žaloby žalovaný správní orgán rozhodnutí ve věci nevydal, proto měl žalobce za to, že je nečinný.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 13. 1. 2021. Byť se žaloba týká časového úseku od zahájení řízení o přestupku do podání žaloby, dle žalovaného je nutno zmínit již předchozí časový interval počínající samotným oznámením přestupku.
9. Krátce po oznámení přestupku se totiž žalovaný dozvěděl, že přestupkové věci se týká též souběžně vedené trestní řízení, přičemž žalovaný byl stejného názoru jako orgán činný v trestním řízení, tj. že by bylo vhodné vyčkat dalšího postupu v trestní věci, která nakonec skončila odložením podle § 159a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.
10. V tomto období nebyly splněny podmínky pro případné přerušování řízení, a to ať již podle obecné úpravy obsažené v § 64 správního řádu, anebo podle specifických navazujících pravidel v § 85 zákona o odpovědnosti za přestupky. Proto bezprostředně poté, co se žalovaný dozvěděl o odložení trestní věci, vydal v žalobcově přestupkové věci příkaz (ze dne 20. 5. 2020, č.j. UMO3/19173/20) jakožto první úkon v řízení.
11. Žalobce podal proti příkazu odpor, který doplnil o námitku systémové podjatosti, přičemž své podání učinil dne 2. 6. 2020 toliko u Magistrátu města Plzně. Námitka podjatosti však byla formulována značně nejistě. Žalobce v tomtéž podání doplnil, že u Krajského soudu v Plzni je vedeno pod sp. zn. 30A 210/2019 řízení o žalobcově žalobě na určení nezákonnosti zásahu spočívajícího v jednání strážníků Městské policie Plzeň vůči jeho osobě. Žalovaný tudíž dospěl k tomu, že žalobce obsahem své námítky mířil na systémovou podjatost, jinými slovy a zjednodušeně, že jak jednání žalovaného vedené pod sp. zn. RP 1009/19, tak jednání strážníků městské policie je spjato se statutárním městem samotným, které tak má na výsledcích řízení zájem.
12. Žalovaný si ověřil na stránce www.infosoud.justice.cz základní údaje o průběhu soudního řízení pod sp. zn. 30A 210/2019 a zjistil, že žaloba byla vyřízena již před datem sepsání odporu s námitkou podjatosti. Tím odpadl i hlavní tvrzený důvod namítané podjatosti.
13. Žalovaný byl toho názoru, že žalobcova námitka podjatosti byla zcela nedůvodná, čemuž v plném rozsahu přisvědčil Krajský úřad Plzeňského kraje, který námitku podjatosti vznesenou vůči všem úředním osobám statutárního města Plzně usnesením ze dne 13. 7. 2020, č.j. PK-VVŽÚ/3739/20, zamítl.
14. Již v předložení věci k rozhodnutí o námitce podjatosti žalovaný poukazoval na to, že žalobcovo jednání představovalo procesní obstrukci k tomu, aby řízení o přestupku prodloužil a případně dosáhl prekluze. Při rozhodování o námitce podjatosti nebyly naplněny podmínky pro případné přerušování řízení.
15. Žalovaný po vrácení spisového materiálu Krajským úřadem Plzeňského kraje (dne 27. 8. 2020 – pozn. soudu) vyrozuměl žalobce (přípisem ze dne 15. 10. 2020, sp. zn. RP 1009/19 – pozn. soudu) o nařízeném termínu konání ústního jednání na den 3. 12. 2020, ke kterému předvolal i svědky. V den, kdy byla do žalobcových rukou doručena předmětná písemnost, byla na Magistrát města Plzně podána žalobcem žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. V té žalobce zcela formalisticky a vytrženě z kontextu suše konstatoval, že marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená v § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky a žalovaný rozhodnutí ve věci nevydal. Žalobce Magistrátu města Plzně navrhol, aby přikázal žalovanému vydat rozhodnutí do 10 dnů ode dne doručení opatření proti nečinnosti, alternativně navrhl, aby Magistrát města Plzně věc převzal a sám ve věci rozhodl.
16. Žalovaný v rámci svého vyjádření odkazoval na to, že po významnou dobu řízení neměl

k dispozici veškeré potřebné podklady pro činění úkonů ve věci samé. Též nešlo odhlédnout od stále trvající závažné epidemické situace, kdy usnesením vlády ze dne 30. 9. 2020, č. 957, č. 391/2020 Sb., byl na území České republiky vyhlášen nouzový stav z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 na území České republiky. Dále bylo mimo jiné i navazujícím usnesením vlády ze dne 20. 11. 2020, č. 1202, uloženo orgánům veřejné moci a správním orgánům, aby zahájily omezený provoz vyplývající z nouzového stavu a omezily osobní kontakt s adresáty veřejné správy a dalšími externími osobami na nezbytně nutnou úroveň. Není od věci zmínit i doporučení Ministerstva spravedlnosti České republiky ze dne 22. 10. 2020, č.j. MSP-15/2020-SDJ-SP/11, které lze analogicky využít i v této věci a ve kterém bylo obsaženo doporučení, aby nová jednání byla nařizována pouze v případě, že jsou nezbytně nutná, nebo mohou být konána, aniž by byla ohrožena opatření nutná k ochraně zdraví osob.

17. Žalovaný tudíž nebyl názoru, že by byl v předmětné věci nečinný, neboť prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí bylo a je založeno na objektivních důvodech.
18. Tomu přitakal i Magistrát města Plzně, který (usnesením ze dne 11. 11. 2020, č.j. MMP/352379/20 – pozn. soudu) žádosti žalobce o uplatnění proti nečinnosti v rámci řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. RP 1009/19 nevyhověl. Ve svém odůvodnění Magistrát města Plzně doplnil, že žalovaný úkony provádí a v řízení tak pokračuje, přičemž odkázal i na stanovisko Ministerstva vnitra k posuzování běhu lhůt v oblasti veřejné správy v době trvání nouzového stavu (dostupné zde: <https://www.mvcr.cz/clanek/stanovisko-ministerstva-vnitra-k-posuzovani-behu-lhut-v-oblasti-verejne-spravy-v-dobe-trvani-nouzoveho-stavu.aspx>), ve kterém je konstatováno, že při posuzování případné nečinnosti by nadřízené správní orgány měly přihlížet k aktuálním krizovým opatřením, přičemž ministerstvo vnitra též doporučilo, aby nadřízené správní orgány omezily postup podle § 80 odst. 4 správního řádu.
19. Pokud žalobce žádal Magistrát města Plzně o ochranu před nečinností žalovaného v den, kdy mu bylo prokazatelně doručeno vyrozumění o termínu konání ústního jednání, pak je o to více zarážející žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou podal za devatenáctidenního vědomí dalšího postupu ve věci. Pokud je žalobce zastoupen advokátem, patrně mu tato osoba znala práva mohla vysvětlit časovou náročnost přinejmenším doručování a předvolávání osob k ústnímu jednání.
20. Žalovaný dále zdůraznil, že lhůta pro vydání rozhodnutí je toliko lhůtou pořádkovou. V té souvislosti je možno pokračovat, že dle judikatury soudů nelze nikterak správní orgán k potrestání či nepotrestání pachatele donucovat, neboť povinnost prokázat přestupek leží toliko na správním orgánu, což s sebou nese i jistou časovou náročnost. Jak vyplývá i ze Souhrnu závěrů ze zápisů z konzultačních dnů zpracované Ministerstvem vnitra (dostupné na <https://www.mvcr.cz/soubor/souhrn-zaveru-ze-zapisu-z-konzultacnich-dnu.aspx>, kupříkladu str. 110), správní orgán nemůže být nečinný ve chvíli, kdy nemá k dispozici veškeré podklady potřebné pro zahájení řízení. Z doporučení Ministerstva spravedlnosti též dále vyplývá, že prodloužení v řízeních vzniklá v důsledku aplikace tohoto doporučení nebudou považována za průtahy v řízení.
21. Žalovaný tak více méně nad rámec svých možností v nouzovém stavu nařídil a konal ústní jednání v přestupkové věci žalobce, byť tuto věc nelze bez pochyb označit jako „nezbytně nutnou“.

22. Podstatný zákonný podklad své argumentace žalovaný spatřoval též v § 71 odst. 4 správního řádu, jež stanovuje, že nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil. K tomu lze pro úplnost dodat, že ve smyslu § 81 odst. 1 soudního řádu správního, musí nečinnost správního orgánu ke dni soudního rozhodnutí trvat. Žalobce využíváním všech možných prostředků způsoboval to, že žalovaný neměl všechny potřebné podklady pro možnost vydání rozhodnutí, nehledě na časovou náročnost dodržení a respektování zásady materiální pravdy. Žalobce tedy způsoboval a postupně prohluboval administrativní zátěž správních orgánů (a nakonec i soudu), která nemohla přispět ke zlepšení faktického výkonu těchto orgánů. Pomyslnou třesničku na dortu žalobce stvrdil svou žalobou, v důsledku které žalovaný opět nemá možnost nařídít termín konání ústního jednání v žalobcově přestupkové věci.
23. Žalovaný shrnul, že má za to, že nedodržení pořádkové lhůty k vydání rozhodnutí je založeno na výše popsaných objektivních důvodech, k nimž svou měrou přispěl i sám žalobce. Žaloba je proto dle žalovaného nedůvodná a předčasně podaná, neboť v době podání žaloby již bylo nařízeno ústní jednání ve věci.

[IV] Replika

24. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného ze dne 13. 1. 2021 replikou, v níž uvedl, že vyjádření žalovaného správního orgánu dle jeho názoru nepřináší žádnou relevantní argumentaci, kterou by bylo možné zpochybnit důvodnost podané žaloby. Je nepochybné, že žalovaný překročil lhůtu pro vydání rozhodnutí a je ve věci nečinný. Ohledně argumentace žalovaného, že ve věci prováděl a provádí úkony správního řízení, je třeba uvést, že účelem správního řízení není samoučelné provádění úkonů bez ohledu na zásadu rychlosti řízení. Nečinnost správního orgánu je objektivním stavem, který nastal již marným uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí, tedy dne 27. 7. 2020. První úkon ve věci provedený žalovaným byl přitom učiněn až dne 3. 12. 2020, tedy více než 4 měsíce po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, jak ostatně implicitně vyplývá i z vyjádření žalovaného k podané žalobě.
25. Žalobce odmítl odkaz žalovaného na § 71 odst. 4 správního řádu v projednávané věci, neboť nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nezpůsobil žalobce, nýbrž právě a toliko žalovaný správní orgán. Z vyjádření žalovaného není seznatelné, jakým konkrétním způsobem měl žalobce nedodržení lhůty způsobit. Žalovaným naříkaná námitka podjatosti byla krajským úřadem zamítnuta již dne 13. 7. 2020. Případné nejsou ani odkazy žalovaného na nepříznivou epidemickou situaci. Žalovaný neuvedl jediný konkrétní důvod, pro který by zrovna v předmětném řízení nebylo s ohledem na epidemii možné vydat rozhodnutí v zákonné lhůtě, a odkaz na epidemickou situaci se tak v předmětné věci jeví jako ryze účelový. K tomu dlužno podotknout, že nečinnost žalovaného správního orgánu nastala ještě v době, kdy epidemická situace byla příznivá. V době vyhlášení nouzového stavu již byl žalovaný několik měsíců nečinný.
26. Na ostatní tvrzení ve vyjádření žalovaného již žalobce v replice nereagoval, neboť se dle jeho názoru zcela mýlí s podstatou projednávané věci. Žalobce trval na nečinnosti žalovaného, neboť dosud nedošlo k vydání rozhodnutí ve věci a žalobci ani není známo, že by snad žalovaný ve věci od 3. 12. 2020 činil další úkony.

[V] Posouzení věci soudem

27. Řízení ve správním soudnictví je upraveno soudním řádem správním.
28. Při jednání před soudem dne 21. 4. 2021 zástupce žalobce i zástupkyně žalovaného setrvali

na své argumentaci. Bylo ověřeno, že tvrzená nečinnost trvá i ke dni jednání soudu.

29. Žaloba je důvodná.
30. Podle § 79 s. ř. s., ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
31. Podle § 94 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.
32. Stran skutkového stavu soud konstatuje, že dne 30. 10. 2019 bylo žalovanému ze strany Městské policie Plzeň doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku žalobcem, který se svým jednáním ze dne 26. 10. 2019 měl dopustit přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích.
33. Dne 14. 11. 2019 bylo žalovanému ze strany Městského ředitelství Policie ČR Plzeň doručeno vyrozumění o zahájení trestního řízení s tím, že policejní orgán prověřoval oznámení učiněné žalobcem týkající se jeho napadení dne 26. 10. 2019. Vzhledem k tomu, že prověřovaná věc se týkala oznámeného podezření ze spáchání přestupku, Policie ČR žádala o přerušení řízení do doby, než bude trestní řízení meritorně ukončeno.
34. Policie České republiky dne 4. 5. 2020 doručila žalovanému usnesení o odložení trestní věci, ve kterém dospěla k závěru, že ve věci nebylo prokázáno, že byl spáchán trestný čin, případně že by došlo ke spáchání přestupku, protože skutečnosti tvrzené žalobcem nebylo možné za skutkově zjištěného stavu považovat za prokázané.
35. Žalovaný následně vydal dne 20. 5. 2020 příkaz, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že dne 26. 10. 2019 v době kolem 4:30 hodin ve Strip baru Pamela v Plzni vulgárními výrazy opakovaně slovně napadal na místo přivolané strážníky Městské policie Plzeň, tedy znevážil postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Tím žalobce spáchal úmyslně přestupek proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 500 Kč. Příkaz byl žalobci doručen dne 26. 5. 2020, čímž bylo zahájeno předmětné řízení o přestupku. Žalobce podal proti příkazu v zákonné lhůtě odpor, v němž vznesl i námitku (systémové) podjatosti. Žalovaný věc předložil Krajskému úřadu Plzeňského kraje dne 16. 6. 2020. Krajský úřad Plzeňského kraje vydal dne 13. 7. 2020 usnesení, ve kterém zamítl vznesenou námitku podjatosti. Dne 27. 8. 2020 byla Krajským úřadem Plzeňského kraje vrácena žalovanému spisová dokumentace.
36. Žalovaný následně uvědomil žalobce o pokračování řízení o přestupku, předvolal jej k ústnímu jednání a předvolal k ústnímu jednání svědky (dne 15. 10. 2020 a 16. 10. 2020).
37. Dne 23. 10. 2020 obdržel Magistrát města Plzně žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a dne 11. 11. 2020 vydal dle § 80 odst. 6 správního řádu usnesení, kterým nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti v rámci řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. RP 1009/19. Magistrát města Plzně mimo jiné uvedl, že ač jsou splněny podmínky pro podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, ne každé nevydání rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě znamená samo o sobě automaticky důvod pro zásah podle § 80 správního řádu (z okolností a průběhu dosavadního řízení je zcela zjevné, že žalovaný pokračuje v již zahájeném řízení). Dne 3. 12. 2020 se pak v žalobcově

věci konalo ústní jednání.

38. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že v řízení zahájeném v květnu roku 2020 nebylo do dne jednání soudu (duben 2021) rozhodnuto. Vzhledem k tomu, že podle § 94 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení, bylo nutné posoudit, zda tu byly okolnosti, které by odůvodnily nevydání rozhodnutí po dobu 11 měsíců. Soud dospěl k závěru, že tu takové okolnosti nebyly.
39. Ano, nebylo možné odhlédnout od mimořádné situace vyvolané pandemií nemoci covid-19. Jejím důsledkem byla mj. i opatření týkající se soudních a správních řízení, v důsledku kterých došlo někdy i k výraznému omezení chodu soudů a správních orgánů, včetně jejich rozhodovací činnosti. Nejednalo se však o generální pardon na rozhodování, v každém jednotlivém případě musely být vyjeveny skutečnosti (= vliv pandemie na konkrétní věci), které řádně odůvodnily případné prodlevy v řízení, včetně vydání rozhodnutí. V souzené věci však nic konkrétního objasněno nebylo, žalovaný se pouze obecně odkázal na pandemickou situaci. To však na vysvětlení doby jedenácti měsíců, po kterou nebylo ve věci rozhodnuto, nestačí.
40. Stejně tak meškání s rozhodnutím ve věci nezdůvodňuje fakt, že žalovaný předložil námitku podjatosti Krajskému úřadu Plzeňského kraje dne 16. 6. 2020 a byť krajský úřad rozhodl o námitce dne 13. 7. 2020, spis byl žalovanému vrácen až dne 27. 8. 2020. Rozhodnuto ve věci samé totiž nebylo žalovaným dalších osm měsíců.
41. Dále, při jednání soudu dne 21. 4. 2021 uvedla zaměstnankyně žalovaného R. M., referentka odboru správního a vnitřních věcí, oddělení správního, že žalovaný měl již dne 3. 12. 2020 (po ústním jednání) vše potřebné k vydání rozhodnutí k dispozici, čekal pouze na vyjádření žalobcova zástupce k věci. Byť se žalobcův zástupce ve stanovené desetidenní lhůtě k věci nevyjádřil, nebylo žalovaným nikterak vysvětleno, proč za této situace nebylo po marném uplynutí lhůty možno rozhodnout (a neučinit tak ani do dne jednání soudu).
42. Shrnuto, ze strany žalovaného nebylo řádně objasněno, proč během jedenácti měsíců trvajícího řízení nemohl vydat rozhodnutí ve věci žalobcova přestupkového jednání. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a ve smyslu § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném s žalobcem pod sp. zn. RP 1009/19 ve věci přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, a to ve lhůtě 20 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Při stanovení této lhůty soud primárně vycházel z toho, že rozhodnutí má být standardně vydáno bezodkladně (maximálně do 60 dnů), avšak řízení trvá již téměř rok, nadto dle tvrzení žalovaného tu již nejsou žádné okolnosti, které by mu ve vydání rozhodnutí bránily. Z tohoto důvodu se dvacetidenní lhůta jeví jako přiměřená.

[VI] Náklady řízení

43. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši 15 600 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč, a dále z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též

„advokátní tarif“). Za úkony právní služby oceněné plnou výší se považují převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, podání repliky a účast na soudním jednání dne 21. 4. 2021.

44. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo ve smyslu § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., tj. k rukám zástupce žalobce na účet vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s., č. ú. 1203333002/2700, a byla mu stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 21. 4. 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu